

ODEPCHNAĆ SIĘ (6) *vb pf*

się (5), się (1).

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w odepchnąć).

inf odepchnąć się (3). [*cf* też ODEPCHNAĆ *inf*] ◇ *fut* 2 *sg* odepchniesz się (1). ◇ *praet* 3 *pl m pers* odepchnęli się (1). ◇ *imp* 2 *sg* odepchni się (1). ◇

Sł stp s.v. odepchnąć, Cn brak, Linde XVII w. s.v. odepchnąć.

O żeglarsztwie: odbić od brzegu, odpłynąć (6) : Ten [zefirus] ieśli po nas będzie/ wsiáday flisie A odepchni lię. *KlonFlis* B3v.

odepchnąć się na co (1): Iż kiedy [marynarz] fie ná morze ma frogie odepchnąć/ Muśi pewnie záplákác *RejWiz* 87v.

Zwrot: »od brzegu się odepchnąć« [szyk zmienny] (3): *RejZwierc* 176v; vyrzał/ że lkoro fie od brzegu odepchnęli/ zá włthánim náválności/ pozbywłzy rzeczy do żeglowánia potrzebnych/ włzyfcy potonęli. *Phil* F3; *PudłDydo* B2v.

Przen (1) :

Zwroty: »od brzegu się odepchnąć na głębią« = *żyć unikając niebezpieczeństw* (1): A tu iuz małz moy miły poczciwy á Krześciánłki brácie dwa łtany łwoie iáko táko odpráwione [...]. Iuz potym włiadłzy tu ná fułzy w tę łodzią dáley fie od brzegu odepchnąć ná głębią fnádnie możelz *RejZwierc* 116.

[»z portu na morze się odepchnąć« = *wpaść w niebezpieczeństwo*: gdybyśmy się z tego portu na morze zasię odepchnąć, [...] a prawie upomie zginienia pragnąć mieli. *PismaPolit* 529.]

Synonimy cf ODEPCHNAĆ.

Formacje współrdzenne cf PCHAĆ.